

स्वस्तिकः फणास्थनीलरेखा तच्चिन्हैः शिरोभिरुपलक्षिताः ददंशुः पीडाजनितक्रोधवशात् ॥ १९ ॥ सविषैस्तैः संपेदंष्टास्सत्यः पावकोद्दीप्ता इव जज्वलुः विभिर्दुर्भन्नावभूवुश्च २०
 शमितुं शमयितुं ॥ २१ ॥ भूतैर्ब्रह्मरक्षः प्रभृतिमहाभूतैः ॥ २२ ॥ हित्वेत्यत्र विद्याधराः कर्तारः ॥ २३ ॥ आर्षभाणि ऋषभचर्मनिर्मितानि चर्माणि फलकानि त्सरुः खड्गमुष्टिः ॥ २४ ॥ कृताः
 कंठेषु गुणाः स्रजोयैस्ते क्षीवामत्ताः ॥ पुष्करं पद्मं ॥ २५ ॥ परिहारशब्दः श्रेष्ठवार्त्ताति कतकः ॥ पारिहार्यो बलय इति तीर्थः ॥ २६ ॥ एतदये श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तं क्वचिदिति कतकः

शिरोभिः पृथुभिर्नागाव्यक्तस्वस्तिकलक्षणैः ॥ वमंतः पावकं घोरं ददंशुर्दशनैः शिलाः ॥ १९ ॥ तास्तदा सविषैर्दष्टाः कुपितैस्तैर्महाशि
 लाः ॥ जज्वलुः पावकोद्दीप्ता विभिर्दुश्च सहस्रधा ॥ २० ॥ यानित्वौषधजालानितस्मिजानानि पर्वते ॥ विषघ्नान्यपि नागानां नशेकुः
 शमितुं विषं ॥ २१ ॥ भिद्यते यंगिरिभूतैरिति मत्वा तपस्विनः ॥ त्रस्ता विद्याधरास्तस्मादुत्पेतुः स्त्रीगणैः सह ॥ २२ ॥ पानभूमिगतं हि
 त्वाहैममासनभाजनं ॥ पात्राणि च महार्हाणिकरकांश्च हिरण्मयान् ॥ २३ ॥ लेढ्यानुच्चावचान्भक्ष्यान्मांसानि विविधानि च ॥ आ
 र्षभाणि च चर्माणि खड्गांश्च कनकत्सरून् ॥ २४ ॥ कृतकंठगुणाः क्षीवारक्तमाल्यानुलेपनाः ॥ रक्ताक्षाः पुष्कराक्षाश्च गगनं प्रति पेदि
 रे ॥ २५ ॥ हारनूपुरकेयूरपारिहार्यधरास्त्रियः ॥ विस्मिताः सस्मितास्तस्थुराकाशेरमणैः सह ॥ २६ ॥ दर्शयंतो महाविद्यां विद्याध
 रमहर्षयः ॥ सहितास्तस्थुराकाशे वीक्षां च कुश्च पर्वतं ॥ २७ ॥ शुश्रुवुश्च तदा शब्दमृषीणां भावितात्मनां ॥ चारणानां च सिद्धानां
 स्थितानां विमलं वरे ॥ २८ ॥ एष पर्वतसंकाशो हनुमान्मारुतात्मजः ॥ तितीर्षति महावेगः समुद्रं वरुणालयं ॥ २९ ॥ रामार्थवान
 रार्थं च चिकीर्षन्कर्मदुष्करम् ॥ समुद्रस्य परंपारं दुष्प्रापं प्राप्नुमिच्छति ॥ ३० ॥ तेषां तपस्विनां आकाशचारितपस्विनां वाचः एष पर्वतसंकाश इत्यादि

श्लोकद्वयरूपाः श्रुत्वा विद्याधरास्तमप्रमेयं ददंशुः ॥ तद्वाक्श्रवणात्पूर्वं तु भूतैरयंगिरिभिर्भिद्यत इति ज्ञातवन्तः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३०